

nów Rzeczypospolitej Polskiej, na okres od dnia zamknięcia sesji Sejmu Ustawodawczego — otwartej w dniu 27 kwietnia 1951 r. — do dnia otwarcia następnej sesji.

Art. 2. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

236

U S T A W A

z dnia 26 maja 1951 r.

o organizacji władz naczelných w dziedzinie rolnictwa.

Art. 1. Tworzy się Urząd Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 2. Do zakresu działania Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych należą sprawy państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, a w szczególności państwowych przedsiębiorstw, prowadzących:

- 1) produkcję roślinną i zwierzęcą,
- 2) gospodarkę rybną: stawową, jeziorową i rzeczną,
- 3) gospodarkę ogrodniczą, sadowniczą i warzywniczą,
- 4) hodowlę roślin,
- 5) hodowlę i chów zwierząt gospodarskich,
- 6) warsztaty reperacyjne ciągników i maszyn rolniczych oraz produkcję sprzętu gospodarskiego dla państwowych gospodarstw rolnych,
- 7) zakłady przemysłu rolnego i innych gałęzi produkcji, bezpośrednio związanych z gospodarstwem rolnym, oraz zakłady pomocnicze.

Art. 3. Urząd Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych przekształca się w Urząd Ministra Rolnictwa.

Art. 4. Do zakresu działania Ministra Rolnictwa należą sprawy, wchodzące dotychczas do zakresu dzia-

łania Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z wyjątkiem spraw, wymienionych w art. 2.

Art. 5. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia ustali szczegółowo właściwość Ministra Rolnictwa i Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 6. Rada Ministrów określi, które przedsiębiorstwa i instytucje podlegają Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 7. Pracownicy, zatrudnieni dotychczas w działach służby, przekazanych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, przechodzą do służby w Ministerstwie Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 8. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

237

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 maja 1951 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach terenowych.

Na podstawie art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 2, art. 16 ust. 5, art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110) oraz art. 2 ust. 3 i art. 5 ust. 1 i 2 dekrety z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110).

Do art. 5.

§ 2. 1. Za gospodarstwo rolne uważa się gospodarstwo w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym.

2. Za budynki związane z gospodarstwem rolnym uważa się:

- 1) budynki gospodarcze, przeznaczone dla celów gospodarstwa rolnego, jeżeli wykonywane w budynkach tych świadczenia nie podlegają podatkowi obrotowemu,
- 2) budynki mieszkalne, zamieszkałe przez właścicieli, współwłaścicieli, właścicieli czasowych, użytkowników lub dzierżawców gospodarstw rolnych, członków ich najbliższej rodziny i innych domowników

oraz przez osoby, zatrudnione w tych gospodarstwach na podstawie umowy o pracę, jak również przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych (zrzeszeń uprawy ziemi, rolniczych spółdzielni wytwórczych, rolniczych zespołów spółdzielczych i rolniczych zrzeszeń spółdzielczych).

3. Za członków najbliższej rodziny uważa się osoby wymienione w przepisach o podatku gruntowym. Za innego domownika uważa się osobę należącą do wspólnego gospodarstwa domowego nie będącą członkiem najbliższej rodziny.

§ 3. 1. Za grunty należące do budynków mieszkalnych, nie związanych z gospodarstwem rolnym, uważa się grunty o obszarze nie przekraczającym 5.000 m², położone przy budynkach mieszkalnych, jeżeli grunty te nie są zorganizowane jako gospodarstwo rolne, stanowiące istotną podstawę utrzymania ich właściciela, użytkownika lub posiadacza.

2. Za budynek mieszkalny uważa się budynek, który przynajmniej w połowie jest z przeznaczenia mieszkalny.

§ 4. Za grunty należące do budynków użytkowych nie związanych z gospodarstwem rolnym uważa się